

Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÂRE Nr. HG1275/2008
din 17.11.2008

cu privire la aprobarea Normei sanitar-veterinare privind protecția animalelor de fermă

Publicat : 25.11.2008 în MONITORUL OFICIAL Nr. 210 art. 1299 Data intrării în vigoare

În temeiul art. 35 al Legii nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr.51-54, art. 153), Legii zootehniei nr. 412-XIV din 27 mai 1999 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1999, nr. 73-77, art. 347), cu modificările ulterioare, în scopul perfecționării sistemului de inofensivitate alimentară pentru consumatorii din Republica Moldova și facilitării comerțului prin reformarea și modernizarea sectorului sanitar, precum și protecției animalelor de fermă și obținerii produselor alimentare salubre, inofensive și calitative, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Norma sanitar-veterinară privind protecția animalelor de fermă (se anexează).
2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare va elabora un plan pentru implementarea măsurilor stabilite în prezenta Normă sanitar-veterinară.
3. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

PRIM-MINISTRU Zinaida GRECEANÎI

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii

și industriei alimentare Anatolie Gorodenco

Nr. 1275. Chișinău, 17 noiembrie 2008.

Aprobată

prin Hotărârea Guvernului nr. 1275

din 17 noiembrie 2008

Norma sanitar-veterinară
privind protecția animalelor de fermă

Capitolul I

Dispoziții generale

1. Norma sanitar-veterinară privind protecția animalelor de fermă (în continuare – Normă sanitar-veterinară) stabilește cerințele minime pentru protecția animalelor crescute sau ținute în fermă.

2. Prezenta Normă sanitar-veterinară este armonizată cu prevederile Directivei Consiliului Europei 98/58/CE din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 1998, nr. L 221, p. 53).

3. Prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare nu se aplică față de:

a) animalele care trăiesc în mediul sălbatic;

b) animalele destinate participării la competiții, expoziții, evenimente sau activități culturale sau sportive;

c) animalele de laborator sau pentru experimente;

d) oricare animale nevertebrate;

e) animalele din gospodăriile casnice (auxiliare), îngrijite și crescute pentru consum personal.

4. În prezenta Normă sanitar-veterinară noțiunile de bază utilizate au următoarele semnificații:

animal – orice animal (inclusiv pești, reptile sau amfibieni) crescut sau ținut pentru producția de alimente, lână, piele ori blană sau pentru alte scopuri agricole;

deținător – orice persoană fizică sau juridică care deține în proprietate sau în folosință animale pentru îngrijire permanentă sau temporară.

5. Deținătorii vor lua toate măsurile necesare în vederea asigurării bunăstării animalelor, evitării provocării de dureri, suferințe sau vătămări inutile animalelor aflate în îngrijirea lor.

6. Deținătorii vor asigura, în conformitate cu experiența acumulată în domeniu și cu progresele științifice, ca condițiile în care animalele (altele decât pești, reptile sau amfibieni) sînt crescute sau ținute, avînd în vedere specia acestora și gradul de dezvoltare, adaptare și domesticire, nevoile fiziologice și etologice ale acestora, să fie conforme cu prevederile din prezenta Normă sanitar-veterinară.

7. Agenția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală (în

continuare - Agenție) efectuează controale pentru verificarea conformității cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare.

Agencia va lua măsurile necesare pentru ținerea evidenței privind rezultatele controalelor efectuate.

Capitolul II

Cerințele sanitar-veterinare privind protecția animalelor de fermă

Secțiunea 1

Dispoziții pentru personal

8. Animalele sînt îngrijite de un personal suficient de numeros, care posedă aptitudini, cunoștințe și capacități profesionale adecvate.

Secțiunea 2

Dispoziții pentru efectuarea controalelor

9. Animalele deținute în sisteme de creștere, a căror bunăstare depinde de îngrijirea frecventă acordată de oameni, trebuie să fie inspectate cel puțin o dată pe zi.

Animalele crescute sau întreținute în alte sisteme trebuie inspectate la intervale suficiente pentru evitarea oricăror situații de risc.

10. Pentru a permite inspectarea riguroasă a animalelor în orice moment, trebuie asigurat un sistem de iluminare adecvat (fix sau mobil).

11. Orice animal care pare bolnav sau rănit trebuie să fie îngrijit în mod adecvat, fără întârziere, și, în cazul în care animalul nu răspunde la aceste îngrijiri, trebuie să fie examinat cît mai repede posibil de medicul veterinar. După caz, animalele bolnave sau rănite trebuie izolate într-o încăpere adecvată, cu așternut uscat și confortabil.

Secțiunea 3

Dispoziții privind ținerea evidenței

12. Proprietarul sau deținătorul de animale ține un registru de evidență a tratamentelor medicale efectuate, precum și numărul de animale moarte, găsite la fiecare inspecție.

Orice alte informații echivalente a căror evidență este necesară în alte scopuri sînt suficiente în sensul prezentei Norme sanitar-veterinare.

13. Aceste registre urmează a fi păstrate pentru o perioadă de cel puțin trei ani și trebuie puse la dispoziția autorității competente în cazul în care efectuează o inspecție sau

la cererea acesteia.

Secțiunea 4

Dispoziții privind libertatea de mișcare

14. În conformitate cu experiența acumulată și cu studiile științifice, nu trebuie îngrădită libertatea de mișcare a unui animal, în funcție de specia sa biologică, pentru a nu cauza suferințe sau vătămări inutile.

15. În cazul în care un animal este ținut legat ori închis în mod continuu sau cu regularitate, trebuie să i se rezerve spațiu suficient pentru satisfacerea nevoilor fiziologice și etologice.

Secțiunea 5

Dispoziții privind adăposturile și cazarea

16. Materialele utilizate la construcția adăposturilor, în special cele ce urmează a fi utilizate pentru țarcuri și echipamentele cu care animalele pot veni în contact trebuie să fie inofensive și să permită o bună curățare și dezinfectare.

17. Adăposturile și accesoriile pentru legarea animalelor se construiesc și se întrețin astfel încât să se evite marginile ascuțite sau porțiunile în relief care pot cauza rănirea animalelor.

18. Circulația aerului, nivelul de pulbere, temperatura, umiditatea relativă a aerului și concentrația de gaze trebuie menținute în limite care să nu fie dăunătoare animalelor.

19. Animalele ținute în clădiri nu trebuie să se afle permanent în întuneric, dar nici să fie expuse la lumină artificială fără întreruperile necesare. În cazul în care lumina naturală este insuficientă pentru a răspunde nevoilor fiziologice și etologice ale animalelor, trebuie prevăzut un sistem de iluminare artificială adecvat.

Secțiunea 6

Dispoziții privind animalele care nu sînt ținute în adăposturi

20. Animalele care nu sînt ținute în adăposturi trebuie, după caz și pe măsura posibilităților, protejate împotriva intemperiilor, animalelor de pradă și riscurilor pentru sănătatea lor.

Secțiunea 7

Dispoziții privind echipamentele mecanice sau automate

21. Toate echipamentele mecanice sau automate care au un rol esențial pentru sănătatea și bunăstarea animalelor trebuie inspectate cel puțin o dată pe zi. Orice defecțiune depistată trebuie remediată imediat sau, în cazul în care acest lucru este imposibil, trebuie luate măsurile necesare pentru protejarea sănătății și bunăstării

animalelor.

22. În cazul în care adăpostul pentru animale este dotat cu un sistem de ventilație artificială, trebuie prevăzute un sistem de rezervă adecvat pentru asigurarea circulației suficiente a aerului și un sistem de alarmă pentru avertizarea defecțiunii. Sistemul de alarmă trebuie testat periodic.

Secțiunea 8

Dispoziții privind hrana, apa și alte substanțe necesare pentru animale

23. În funcție de vîrstă și specie, animalele trebuie să primească o hrană completă, fiind administrată în cantități suficiente pentru a le menține într-o stare fiziologică normală de sănătate. Animalele nu trebuie hrănite sau adăpate astfel încît să li se cauzeze suferințe sau vătămări inutile.

24. Animalele trebuie să fie hrănite la intervale de timp adecvate nevoilor lor fiziologice.

25. Animalele trebuie să aibă acces la o cantitate suficientă de apă de o calitate adecvată sau trebuie să își poată satisface nevoia de lichide prin alte mijloace.

26. Instalațiile de alimentare și adăpare trebuie concepute, construite și instalate astfel încît să limiteze riscurile de contaminare a hranei și apei, precum și efectele negative ale rivalității dintre animale.

27. Nu trebuie administrate animalelor nici un fel de alte substanțe, cu excepția celor administrate în scopuri terapeutice sau profilactice ori în scopul tratamentului zootehnic, decît în cazul în care s-a demonstrat, prin studii științifice sau din experiența dobîndită, că efectul substanței respective nu este dăunător pentru sănătatea și bunăstarea animalelor.

Secțiunea 9

Mutilări

28. Se interzice orice manoperă care ar putea conduce la mutilarea animalului.

Secțiunea 10

Dispoziții privind metodele de creștere

29. Nu trebuie să se practice metode de creștere naturală sau artificială, care provoacă sau pot provoca suferințe sau vătămări animalelor.

Prezenta dispoziție nu interzice utilizarea anumitor metode ce pot provoca suferințe sau vătămări minime sau temporare ori care necesită intervenții care nu cauzează vătămări de lungă durată.

30. Nu pot fi crescute animale într-o crescătorie decît cu condiția să se poată estima,

într-o manieră rezonabilă, în baza genotipului sau fenotipului, că ținerea acestora în crescătorie nu are efecte negative asupra sănătății sau bunăstării lor.